

UTRENIA DUMINICII DUPĂ ÎNĂLȚAREA SF. CRUCI

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruiind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară pentru mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Preacuviosului, glas 8

Cu curgerile lacrimilor tale nerodirea pustiului ai lucrat și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Eumenie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință dreptcredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 5

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și țaria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către

Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 5

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit căcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preainălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei într-o bucurie ai schimbat, laudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul laudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 5

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca sculare luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau: Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, și asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfântul este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: Întelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu,
înălță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Stih: **Mărturisi-mă-voi ție, Doamne,**
cu toată inima mea, spune-voi toate minunile
tale.*

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu,
înălță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Preotul: **D**omnului să ne rugăm.*

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.*

*Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru
Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și
Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în
vecii vecilor.*

*Poporul: **A**min.*

*Se cântă **Toată suflarea... pe glasul 5***

**Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată
suflarea și toată făptura să laude numele
Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții
lui.**

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a III-a, a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 9-20)

In vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, Isus S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Ea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu Dânsul și care se tânguiau și plângeau. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducându-se la câmp. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștrătat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și predicați

Evanghelia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor care vor crede, le vor urma minunile acestea: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și, chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au predicat pretutindeni, și Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin minunile ce urmau. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, într-o bunăvoință Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Preacuviosului părinte Eumenie și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)**

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 5, din Octoih.
Canonul Praznicului, din Minei, glas 8.
Canonul Preacuviosului Eumenie, din
Minei, glas 2.**

Canonul Învierii
Cântarea I, glas 5
Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cădere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată și cu daruri dăruită, credincioșilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe Lumina care S-a sălășluit întru tine, Preacurată, și a luminat lumea cu razele

Dumnezeirii, pe Hristos roagă-L să lumineze pe toți cei ce te laudă pe tine, Maică și Fecioară.

Cea înfrumusețată cu podoaba faptelor bune, ceea ce ești cu daruri dăruită, pe bună-cuviința cea de podoabă făcătoare, prin strălucirea Duhului ai primit-o, Preacurată, pe Cel ce pe toate le-a împodobit.

Canonul Praznicului

Chipul Preacuratei Pătimiri, întru sine mai înainte l-a arătat Moise, în mijlocul preoților stând. Și, ca o cruce închipuindu-se cu întinderea mâinilor, a biruit puterea lui Amalec cel atotpierzător. Pentru aceasta, să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Pus-a Moise pe stâlp doctorie împotriva mușcării celei stricătoare și înveninată; și cu lemnul cel în chipul Crucii, pe șarpele ce se târa pe pământ l-a legat, vătămarea cea potrivnică într-însul biruind. Pentru aceasta, să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Arătat-a cerul biruința Crucii creștinului și de Dumnezeu înțeleptului împărat; și înverșunarea vrăjmașilor celor pizmăreți, într-însa s-a surpat, înșelăciunea a pierit și credința cea dumnezeiască la marginile pământului s-a răspândit. Pentru aceasta, să cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul Preacuviosului

Având, Părinte Eumenie, pe Hristos, Care ascultă dumnezeieștile tale rugăciuni, îmblânzește-L pe Acesta, fericite, către cei ce cu dragoste te laudă pe tine.

Din tinerețe, Cuvioase, iubind smerirea cea pricinuitoare de înălțare, l-ai smerit pe șarpele cel trufaș și vădit te-ai îmbogățit cu daruri de tămăduiri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Organ primitor al te-ai făcut, supunând sufletului cugetele trupului prin multe nevoințe; partea cea mai slabă ai silit-o a sluji celei mai bune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Acum s-au împlinit profețiile cele pentru tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; căci pe Cel pe Care L-au vestit mai înainte glasurile Profeților, L-ai încăput în pântecele tău, în două firi, desăvârșit.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roșie a despărțit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește

Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au băut apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

A Născătoarei

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nesticăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credință te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară pe care S-a pogorât la noi Cel preaînalt, ca să îndrepteze firea cea stricată, tu, cea prealuminat cinstită de toți, acum ai fost văzută; că prin tine a binevoit Cel preabun să împreună-viețuiască cu lumea.

Taina cea de demult mai înainte hotărâtă, Fecioară, și mai înainte de veci cunoscută de Dumnezeu, Cel ce cunoaște toate, acum, în anii de pe urmă, s-a arătat luând sfârșit în pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Praznicului

Fiind lovită piatra cea vârtoasă, a izvorât apă poporului celui neplecat și împietrit la inimă și a arătat Taina Bisericii celei de Dumnezeu chemate; care are Crucea putere și întărire.

Coasta Ta Cea Preacurată cu sulița fiind împunsă, apă și sânge a izvorât, care înnoiesc Legea și spală păcatul. Că Crucea este lauda credincioșilor și puterea și întărirea dreptcredincioșilor creștini.

Canonul Preacuviosului

Din livezile cele cuvântătoare, Ierarhe, ca o albină ai adunat mierea cea dulce și ai așezat-o în stupii inimii.

Viața ta cea curată și cuvântul cel îndulcit cu sarea cea dumnezeiască, Eumenie, arată strălucirea darului, care era ascunsă în tine.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind împodobit cu virtuți, te-ai înălțat pe scaune înalte; și te-ai făcut cunoscut a fi uns cu dumnezeiescul mir al Spiritului și cu bunul miros al lui Hristos, Ierarhe.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Marie, cădelnița cea de aur, izgonește întinarea patimilor mele și mă întărește pe mine, care mă clatin, de năvălirile vicleanului vrăjmaș.

Cântarea a III a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiagul spre închipuirea Tainei se primește; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul Praznicului, glas 4

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredincioșii creștini, dăruindu-le biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Icos

Cel ce până la al treilea cer a fost răpit în rai și a auzit cuvinte nespuse și dumnezeiești, care nu este cu puțință de limbi omenești a fi grăite, scrie către galateni: Ca niște râvnitori ai Scripturilor, ați citit și ați cunoscut; Mie, zice, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului, pe care, pătimind, a omorât patimile. Deci și noi cu osârdie să ținem Crucea Domnului, lauda tuturor: Lemnul ce ne este nouă dat spre mântuire, armă de pace, nebiruită biruință.

Condacul Sfântului, glas 2

Luminându-te cu dumnezeiască lumină, preafericite, ne luminezi pe noi cei ce cu dragoste

lăudăm cinstită și sfântă mutarea ta, Părinte Ierarhe Eumenie; că neîncetat te rogi pentru noi toți.

Icosul Sfântului

Îndură-te, Doamne, de mine, robul Tău, și-mi iartă acum toate datoriile, și-mi dăruiește mila milostivirii Tale, ca să Te preamăresc pe Tine neîncetat cu laude. Și pe sluga ta cea credincioasă să o încununezi astăzi cu cântări, pe luminătorul Eumenie, mai-marele scaunului Gortinei; întărirea Bisericii și dumnezeiasca luminare a Cretei, care neîncetat se roagă pentru noi toți.

Sedealna Sfântului, glas 5

Fiind împodobit, Părinte, cu învățături dreptmăritoare, toate eresurile cele întunecate le-ai risipit; și arătându-te însuși făcător de minuni, Eumenie, te-ai făcut vestit la toți, cu dumnezeiasca osârdie. Drept aceea, cu credință te cinstim ca pe un Ierarh și ca pe cel ce întocmai cu îngerii ești cinstit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 5

Lemnul cel Preasfânt al Împăratului Hristos cu credință să-l luăm pe umerii noștri și să lepădăm cele veselitoare ale vieții; pe care împărații cei de demult, luându-l asupra lor, cu credință au biruit pe vrăjmași și neamurile barbarilor cu puterea lui le-au răsturnat.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoarei

Afară de împreunare ai zămislit în pânțece fără stricăciune și mai înainte de dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cu inima, cu mintea, cu sufletul și cu gura mărturisindu-te pe tine, cu toată credința, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat Curată, roadă de mântuire dobândesc și mă mântuiesc cu rugăciunile tale, Fecioară.

Cel ce a zidit toate din ce n-a fost, din tine, Curată, a Se zidi a binevoit, ca un făcător de bine, spre mântuirea celor ce te laudă cu credință și cu dragoste, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Praznicului

Izvoarele cele de fel amare le-a prefăcut cu lemnul Moise în pustie de demult, arătând mai înainte mutarea cea prin Cruce a păgânilor la credință.

Iordanul ce primise în sânul adâncimii sale securea, a întors-o în sus prin lemn, însemnând prin Cruce și prin Botez, tăierea înșelăciunii.

Cu sfințenie se adună poporul cel alcătuit de patru părți, mergând înaintea Crucii, ce închipuiește cortul mărturiei; și cu starea sa cea cruciș se sfințește, preamărindu-se.

Cu minune fiind întinsă Crucea, au strălucit raze ca soarele și au spus cerurile: Mărire Dumnezeului nostru!

Canonul Preacuviosului

Îndeletnicindu-te în dumnezeieștile biserici, te-ai făcut sălaș Spiritului și te-ai împodobit cu dumnezeieștile citiri, Ierarhe.

Făcându-te Ierarh dumnezeiesc, Părinte înțelepte, și mai mare scaunului Gortinei, ai strălucit cu razele minunilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu cuget vitejesc, bărbătește ai îngrozit pe pizmașul; și pornirile leilor le-ai înfrânat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfințite glasuri au vestit mai înainte Taina nașterii tale, Preacurată; ale căror împliniri noi le-am văzut, Fecioară.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preamărit Dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii Cântarea V, glas 5 Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de mărirea mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nestricăciune, Hristoase, gustând cu trupul stricăciunea morții fără de stricăciune și răsărind din mormânt a treia zi.

A Născătoarei

Născând tu nouă, fără de sămânță, pe Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de Dumnezeu, ai eliberat din blestem firea strămoșului.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toți profeții te-au vestit mai înainte în chip lămurit pe tine, care aveai să fii Maică a lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare preacinstită, că singură te-ai aflat, Curată, cu totul fără prihană.

Nor luminos al apei celei vii te cunoaștem pe tine, cinstită, care ai plouat nouă, celor deznădăjduiți, pe Hristos, ploaia nestricăciunii.

Canonul Praznicului

De tine Cruce, lemnul cel pururea lăudat, pe care S-a răstignit Hristos, s-a sfiit sabia care păzea Edenul, învârtindu-se; și înfricoșătorul Heruvim s-a plecat lui Hristos, Cel ce a fost răstignit pe tine, Care dăruiește pace sufletelor noastre.

Puterile cele de dedesubt, cele potrivnice Crucii, se înfricoșează de semnul cel însemnat în văzduh, întru care umblă neamul celor cerești; iar pământeni își pleacă genunchii lui Hristos, Celui ce dă pace sufletelor noastre.

Cu raze nesticăcioase, arătându-se dumnezeiasca Cruce, neamurilor celor întunecate, care zăceau în rătăcirea înșelăciunii, dumnezeiască lumină le-a strălucit și la Hristos, Cel ce S-a răstignit pe ea, le-a povățuit, Cel ce dăruiește pace sufletelor noastre.

Canonul Preacuviosului

Ca unul care, cu înțelepciune, ai împăcat cugetul și sufletul de la patimi, pentru aceea, Cuvioase, ai liniștit vrajba împăraților prin sfatul tău.

Dându-ți ascultare ție, de Dumnezeu cugetătorule, credinciosul împărat a dezlegat vrajba cea pricinuitoare de stricăciune și a primit unirea cea frățască, Părinte Eumenie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ajungând la Roma ca un luminător, ai luminat-o cu lucrare de minuni; și pe cei ce înotau în adâncul patimilor, cu înțelepciune i-ai chemat către limanul cel lin al tămăduirilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca pe un Prunc Tânăr ai născut nouă pe Fiul cel mai înainte de veci, cu două lucrări voitoare, fiind om și Dumnezeu desăvârșit, Preacurată Fecioară.

Cântarea a V a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul și Domnul; prin care a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, Care dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 5 Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, și la viață a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

A Născătoarei

Fecioară ai născut, și după naștere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care ești cu adevărat Fecioară și Maică.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pricinuitorul a toate și Care dă tuturor ființă, întrupându-Se ca noi, ca pe o pricină te-a avut pe tine, Maică dumnezeiască, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Izvor de tămăduiri, de suflete hrănitor, izvorând celor ce aleargă cu credință la

acoperământul tău cel ales, Stăpână, te știm pe tine, cea cu totul iară prihană.

Canonul Praznicului

Cel de bătrânețe gârbovit și de neputință slăbănogit, Iacov, se îndrepta cu schimbarea mâinilor, arătând lucrarea Crucii celei de viață purtătoare; pe care răstgnit fiind Dumnezeu cu trupul, boala cea de suflet pierzătoare a înșelăciunii a tămăduit-o și vechimea Scripturii, a Legii celei umbroase, a înnoit-o.

Punându-și palmele dumnezeiescul Israel pe capetele tinerilor cruciș, a arătat semnul cel de viață purtător; și părându-i-se lui Iosif că s-a înșelat, socotind mai de cinste poporul Legii celei vechi, nu și-a schimbat Israel mâinile, ci a strigat: că va întrece poporul lui Hristos cel de curând alcătuit și cu Crucea îngrădit.

Canonul Preacuviosului

Având în inima ta pe Hristos, adevărată avuție necheltuită, aurul pe care ți l-a dat ție împăratul, ca lutul l-ai socotit.

Șezând pe scaunul cel înalt al arhieriei, Părinte, ai grăit Bisericii pacea de sus; cu a cărei numire acum se laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Neîntinându-te de păcate, ai umblat pe valul vieții cel cu mult necaz și ai ajuns la limanurile unde se veselește mulțimea Cuvioșilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Coborându-se peste tine ploaia cea cerească, pururea Fecioară, și adăpând pământul cel înțelenit cu apele cunoștinței de Dumnezeu, l-a arătat cu multă roadă.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi ieșind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit cu trupul și cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

La iad Te-ai coborât, Mântuitorul meu, și porțile zdrobindu-le, ca un Atotputernic, pe cei morți ca un Ziditor împreună i-ai înviat; și boldul morții, Hristoase, l-ai frânt, și Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toți ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Icos

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se și, cutremurându-se, au văzut Învierea. Și iată, Hristos S-a apropiat de ele, zicând: „Bucurați-vă! Îndrăzniți, Eu am biruit lumea și pe cei legați i-am eliberat. Deci, grăbiți-vă către Ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc“. Pentru aceasta, toți grăim Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Sinaxar

În această zi, a optsprezecea, Duminica după Înălțarea Sf. Cruci, amintirea Preacuviosului părinte Eumenie.

**Pentru ale lui rugăciuni, Doamne, îndură-
Te de noi și ne mântuiește. Amin.**

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preainălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

A Născătoarei

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat. Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel nemărginit, rămânând neschimbat, cu trupul după ipostas S-a unit, ca un îndurat, întru tine, Preasfântă, Cel Unul binecuvântat.

Mireasă cu totul fără prihană și scaun al Făcătorului tău, cu un glas te mărim, Născătoare de Dumnezeu Stăpână; Acestuia toți îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul Praznicului

Din lemn gustând omul cel dintâi, în stricăciune a căzut; și, cu izgonirea cea cumplită din viață osândindu-se, ca și cu o boală trupească vătămătoare, toată firea omenească a murdărit-o. Dar, prin Lemnul Crucii, câștigându-ne iarăși tămăduirea, cântăm: Cel ce ești prealăudat, Dumnezeul Părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Călcăt-a porunca lui Dumnezeu neascultarea și gustarea din pom cea fără de vreme a pricinuit moarte neamului omenesc; și s-a oprit cu pază de atunci pomul vieții de a mai împărtăși viața cea preascumpă; de care s-a învrednicit tâlharul cel mulțumitor, prin cumplita

moarte a crucii, strigând: Dumnezeuul Părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Israel cel ce vedea cele ce aveau să fie, de vârful toiagului său s-a rezemat, când s-a întâmpinat cu Iosif, arătând mai înainte, că întru Preamărita Cruce se va rezema puterea Împărăției. Că este laudă de biruință Crucea, și lumina celor ce cu credință cântă: Cel ce ești prealăudat, Dumnezeuul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Canonul Preacuviosului

Cu osârdua sufletului ai biruit cugetele cele aducătoare de stricăciune, și la vârsta de adânci bătrâneți ai călătorit pentru folosul credincioșilor, care te-au primit pe tine, Părinte Eumenie, ca pe un strălucitor al preoției și cinstit învățător.

Roma îndestulându-se de virtuțile tale, Părinte, te-ai silit să te duci și la Tebaida ca un dar preadorit; unde, ajungând, îndată ai conținut mâhnirea secetei cu săvârșirea sfintelor tale rugăciuni, Cuvioase.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Hrănindu-te la sânul postirii, ai supt laptele cel cinstit al înfrânării și ai ajuns la măsura vârstei, suindu-te la înălțimea virtuților, Părinte; și cu semne dumnezeiești ai strălucit mai luminat decât soarele, celor ce erau cuprinși de noaptea patimilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Făcutu-s-a pântecul tău locaș Luminii celei fără de materie, Care, cu strălucirea dumnezeieștii cunoștințe, a pierdut necredința, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; pe Acela laudându-L, cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoșat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu spirit de rouă aducător ce împotriva răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 5

Irmos:

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, și ai rămas fecioară, toate fapăturile te binecuvântăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Încetat-a acum întristarea strămoșilor, bucurie născând tu, Maica lui Dumnezeu; pentru aceasta, neîncetat te laudăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Adunarea celor fără de trup cântă împreună cu noi nașterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o horă alcătuind cu dragoste și preaînălțand-o pe dânsa în veci.

Canonul Praznicului

Înălțându-se lemnul cel udat cu sângele Cuvântului lui Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat, laudați puterilor cerești chemarea pământenilor și o prăznuiți; popoarelor, închinați-vă Crucii lui Hristos, prin care s-a făcut ridicarea lumii în veci.

Pământenii, cei ce sunteți chivernisitori ai harului, cu preoțească cuviință înălțați cu mâinile Crucea, pe care a stat Hristos Dumnezeu, și sulita care a străbătut trupul Cuvântului lui Dumnezeu; ca, văzând toate neamurile mântuirea lui Dumnezeu, să-L preamărească în veci.

Cei mai înainte aleși prin dumnezeiasca pronie, credincioși împărați creștini, veseliți-vă și

vă lăudați cu arma cea purtătoare de biruință a Crucii, care de la Dumnezeu vi s-a dăruit; că întru aceasta se risipesc în veci neamurile cele potrivnice, care năvălesc cu îndrăznire.

Canonul Preacuviosului

Biruind pe vrăjmașul și săvârșind călătoria cea bună, la adânci bătrâneți, te-ai mutat către părinții tăi, la locașurile cele cerești, aflându-ți sfârșitul în pământ străin.

Neuitând virtuțile tale, Părinte, fiii tebanilor trimit cu cinste sfințitul tău sicriu în patria și la turma ta; a cărui întoarcere izvorăște dar de minuni.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul
Sfânt, Dumnezeu

Locul ce se numea Raxos, în care de mai înainte se afla trupul lui Chiril cel cinstit și mult chinuit, pământul acela acoperă acum și trupul tău asemenea, înțelepte, unindu-vă pe amândoi, cei ce ați fost uniți și la gând și la viață; pe voi vă are patria cea de sus în veci moștenitori.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceata cea preasfințită a Profeților pe tine te propovăduiește cu adevărat munte netăiat, toiag și ușă, prin care a trecut Cel Preaînalt, precum știe, lăsându-te pe tine iar încuiată, Preacurată Fecioară.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; laudați pe Cuvântul cel ce S-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: *Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!*

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii
Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dăntuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărim-L, pe Fecioara o ferim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pântecel fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtășie cu păcatul, I-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

A Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un simplu om a adus Fecioara cea curată și cinstită, ci pe un om desăvârșit și pe Dumnezeu cu adevărat desăvârșit, pe Care îl mărim, împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din sânghiurile tale cele curate s-a plămădit trup mai presus de fire, pentru Ziditorul a toate și

Fiul Unul Născut al Părintelui, nu din bărbat, ci fără sămânță, cu minte și însuflețit, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară.

Urgia pustiitoare, cea greu de stăpânit a morții, ai oprit-o născând trupește, cu adevărat mai presus de minte, pe Viața cea veșnică, de Care, atingându-se cu gura cea amară, iadul s-a nimicit, Preasfântă Maică Fecioară.

Canonul Praznicului

Să se bucure toți copacii dumbrăvii, pentru că li s-a sfințit firea de la Săditorul lor, Hristos, Cel ce a fost răstignit pe lemn; acela înălțându-Se acum, ne închinăm Lui și Îl mărim.

Crucea lui Hristos, capul tuturor, s-a înălțat corn sfințit celor binecredincioși; întru care se sfărâmă toate coarnezle viclenilor demoni. Pentru aceasta, acum fiind înălțată, închinându-ne ei, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nemailăsând amărăciunea lemnului a fi pierzătoare, desăvârșit prin Cruce ai tămăduit-o, Doamne. Pentru aceasta, și lemnul ce a prefăcut oarecând amărăciunea apelor Marei a închipuit

lucrarea Crucii; pe care toate puterile cerești o măresc.

Pe noi, cei căzuți pururea prin greșeala strămoșului, astăzi ne-ai ridicat prin Crucea Ta, Doamne. Și, precum prin neînfrânare se cuprinsese firea omenească de înșelăciune, așa iarăși pe toți ne-a mântuit lumina Crucii Tale, pe care credincioșii o mărim.

Canonul Preacuviosului

Ca un ierarh al lui Hristos te-ai suit, Părinte minunat, din putere în putere, unde cetele celor sfințiți slujesc cu frică Preacinstitei Treimi, cu toate cetele cerești, Preafericite Eumenie.

Contenește viforul cel de acum de deasupra patriei, fericite; îmblânzește pe Dumnezeu prin rugăciunile tale; oprește pornirea ispitelor care ne asuprește pe noi și cu urgia relelor ne împinge la adâncimea pierzării, pururea pomenite Eumenie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Preasfințită pomenirea ta adună pe păstori, pe Cuvioși și pe poporul cel cu bună credință spre

săvârșirea ei, aducând tuturor sfințenie. Luminează-ne pe noi dar cu razele darurilor tale, Prealăudate Eumenie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Porți pe Cel ce poartă toate cu dumnezeiasca putere și din sânul tău, Preacurată, hrănești pe Cel ce hrănește toată făptura. Mai presus de gând este minunea și de îngeri nepricepută și înfricoșătoare oamenilor, care pururea împreună te laudă pe tine și cu dragoste te fericesc.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Rai de Taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care lemnul Crucii cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind și închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a III-a. A Învierii

Că Hristos a înviat, nimeni să nu se îndoiască; căci s-a arătat Mariei, apoi a fost văzut

de cei ce au mers pe cale; și celor unsprezece cunoscători, care erau împreună, iarăși li s-a arătat; pe care trimițându-i să boteze, la ceruri s-a înălțat, de unde s-a și coborât: întărind predicarea cu mulțime de semne.

A Născătoarei de Dumnezeu

Soare, cel ce ca un mire din cămară astăzi din mormânt ai răsărit, și iadul ai prădat, și moartea ai stricat: pentru rugăciunile celei ce te-a născut, lumină trimite-ne nouă, lumină, care luminează pe toți, ca să umble în cărările poruncilor tale, și în calea păcii.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindule, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Stihirile Praznicului, glas 2

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Văzând lemnul Crucii înălțându-se, să dăm mărire lui Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul, pentru bunătatea Sa.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Cu apa cea de viață făcătoare și cu sângele Tău cel mântuitor, Cuvinte, luminat se împodobește Biserica, ca o mireasă, cântând: Mărire Crucii Tale!

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Înălțând sulița împreună cu Crucea, piroanele și celelalte, prin care a pățimit trupul lui Hristos, Cel purtător de viață, să ne închinăm lor.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Veniți cu bucurie, să sărutăm toți lemnul cel mântuitor, pe care a fost răstignit Hristos, mântuirea noastră.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a III a. A Învierii, glas 3

Mariei Magdalena, care a vestit învierea din morți și arătarea Mântuitorului, necrezându-i uceniciei, au fost muștrați pentru învârtoșarea inimii; dar, fiind înarmați cu semne și cu minuni, la propovăduire au fost trimiși. Și Tu, Doamne, la Începătorul luminii, Tatăl, Te-ai înălțat; iar ei au propovăduit pretutindeni Cuvântul, cu minuni încredințându-L. Pentru aceasta, luminându-ne printr-înșii, mărim Învierea Ta cea din morți, Iubitorule de oameni, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta,

cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase
Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!***

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai la propovăduire;
și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unele mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*